

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԵՐՔԻՆ ԳՈՐԾԵՐԻ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՊԱՐԵԿԱՅԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆ**

0090, ք. Երևան, Շոպրոնի 77

N 91/40518

< 15 > 12 2023թ.

**Հովհաննես Սիրեկյանի Տոնիկյանին
Հասցե՝ ք. Երևան, Նարեկացի 54 շ., բն. 2**

Ուղարկում եմ Ձեր դիմումի հիման վրա ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական բոլորքների քննության բաժանմունքում իրականացված վարչական բոլորքարկման վարույթի արդյունքում թիվ 8180265237 վարչական ակտն անփոփոխ, իսկ վարչական բոլորքն առանց բավարարման թողնելու մասին որոշման օրինակը:

Առդիր՝ « 5 » թերթ:

Պետ, ոստիկանության գնդապետ՝

Ա. Խուդինյան

Կատ.՝ Ն. Բարսեղյան

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 10.11.2023թ.-ին կայացված թիվ 8180265237 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

« 12 » 12 2023թ.

ք. Երևան

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության պետ, ոստիկանության գնդապետ՝ Ա. Խուդինյանս, վերանայելով Հովհաննես Սիրեկանի Տոնիկյանի (Այսուհետ՝ դիմող) 13.11.2023թ.-ին ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայություն ստացված դիմումի հիման վրա հարուցված վարչական բողոքարկման վարույթի նյութերը.

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

03.11.2023թ.-ին՝ ժամը 01:25-ի սահմաններում, Երևան քաղաքի Գայի պողոտայում դիմողն իր վարած «Դոջ» մակնիշի 37 GS 525 հաշվառման համարանիշի տրանսպորտային միջոցով խախտել է «Ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման մասին» ՀՀ օրենքի 24-րդ հոդվածի 7-րդ մասի «ա» ենթակետի պահանջները, ինչի համար ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության Երևան քաղաքի գնդի ավագ պարեկ Սամվել Կոստանյանի կողմից դիմողի նկատմամբ՝ «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 126-րդ հոդվածի 1-ին մասի հատկանիշներով կազմվել է վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրություն և 10.11.2023թ.-ին ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության Երևան քաղաքի գնդի վարչական վարույթ իրականացնող բաժանմունքի տեսուչ՝ Ն. Բարսեղյանի կողմից՝ «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 126-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ կայացվել է թիվ 8180265237 որոշումը՝ դիմողին զրկելով տրանսպորտային միջոցներ վարելու իրավունքից 1 (մեկ) տարի ժամկետով:

Դիմողը 13.11.2023թ.-ի դիմումով խնդրել է անվավեր ճանաչել ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 10.11.2023թ.-ին կայացված թիվ 8180265237 որոշումը՝ մասնավորապես հայտնելով, որ խմել է մեկ շիշ գարեջուր և ընդունում է իր սխալը:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 30-րդ հոդվածի 1-ին մասի «ա» կետի հիմքով ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական բողոքների քննության բաժանմունքում հարուցվել է վարչական բողոքարկման վարույթ:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 38-րդ հոդվածով սահմանված կարգով վարչական վարույթում քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ արտահայտվելու և լսված լինելու հնարավորություն տալու նպատակով դիմողին ուղարկվել է ծանուցում՝ վարչական լսման օրվա և ժամի վերաբերյալ:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 10.11.2023թ.-ին կայացված թիվ 8180265237 որոշումը ենթակա է կատարման հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության Երևան քաղաքի գնդի ավագ պարեկ Սամվել Կոստանյանի կողմից տրված պարզաբանման համաձայն՝ 03.11.2023թ.-ին՝ ժամը 01:25-ի սահմաններում, Երևան քաղաքի Գայի պողոտայում «Դոջ» մակնիշի 37 GS 525 հաշվառման համարանիշի տրանսպորտային միջոցը սահմանված կարգով, բարձրախոսի միջոցով կանգնեցնելուց հետո իրենց մոտ առկա ալկոտեստեր Jupiter X/RP 91101016 գործարանային արտադրության սարքի միջոցով կատարվել է վարորդ Հովհաննես Տոնիկյանի սթափության վիճակի զննություն, ինչից պարզվել է, որ վերջինիս արտաշնչած մեկ լիտր օդի մեջ մաքուր ալկոհոլի պարունակությունը կազմում է 0.231մգ/լ, ինչի կապակցությամբ էլ կազմվել է վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրություն:

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության ծառայողին ամրակցված անհատական տեսաձայնագրող սարքի տեսաձայնագրության ուսումնասիրությամբ դիմողն ընդունում է իր կողմից թույլ տրված իրավախախտումը և խնդրում է պարեկային ծառայողի ներողամտությունը:

«Ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման մասին» ՀՀ օրենքի 2-րդ հոդվածը սահմանում է, որ ոչ սթափ վիճակ է համարվում ալկոհոլային խմիչքի, թմրամիջոցների կամ հոգեմետ նյութերի օգտագործմամբ պայմանավորված՝ մարդու ֆիզիկական և (կամ) հոգեկան վիճակ, որի դեպքում տրանսպորտային միջոց վարելն առաջացնում է վարչական պատասխանատվություն.

Նույն օրենքի 18-րդ հոդվածի 1-ին մասի «ա» կետի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցի երթևեկությունն արգելվում է, եթե վարորդը տրանսպորտային միջոցը վարում է ոչ սթափ վիճակում կամ հրաժարվում կամ որևէ ձևով խուսափում է սթափության վիճակի զննությունից:

Նույն օրենքի 24-րդ հոդվածի 2-րդ մասի «բ» կետի 2-րդ ենթակետի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցի վարորդը պարտավոր է ոստիկանության ծառայողի պահանջով, ոչ սթափ վիճակում գտնվելու բավարար հիմքերի առկայության դեպքում ենթարկվել համապատասխան ստուգման՝ սթափության վիճակը որոշելու համար:

Նույն օրենքի 24-րդ հոդվածի 7-րդ մասի «ա» կետի համաձայն՝ վարորդին արգելվում է տրանսպորտային միջոցը վարել ոչ սթափ վիճակում:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 126-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցները ոչ սթափ վիճակում վարելը, եթե վարորդը միայն ալկոհոլի ազդեցության տակ է, և զանցանքը չի պարունակում սույն հոդվածի երկրորդից հինգերորդ մասերի հատկանիշները՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի քսանիննապատիկի չափով, տուգանային միավորի կիրառում՝ 4 միավոր:

Նույն հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ սույն հոդվածի առաջին մասով նախատեսված արարքը կատարելը, եթե վարորդի արյան մեկ լիտրի մեջ մաքուր ալկոհոլի պարունակությունը գերազանցում է 1 գրամը, կամ եթե նրա մեկ լիտր արտաշնչած օդի

մեջ մաքուր ալկոհոլի պարունակությունը գերազանցում է 0.5 միլիգրամը՝ առաջացնում է տրանսպորտային միջոցներ վարելու իրավունքից զրկում՝ մեկ տարի ժամկետով:

Նույն հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ սույն հոդվածի առաջին մասով նախատեսված արարքը վարչական տույժի նշանակման օրվանից հետո՝ մեկ տարվա ընթացքում, կրկին կատարելը՝ առաջացնում է տրանսպորտային միջոցներ վարելու իրավունքից զրկում՝ մեկ տարի ժամկետով:

Նույն օրենսգրքի 265-րդ հոդվածի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցներ վարող այն վարորդները կամ մյուս այն անձինք, որոնց նկատմամբ բավարար հիմքեր կան ենթադրելու, որ նրանք գտնվում են հարբած վիճակում, ենթակա են տրանսպորտային միջոց վարելուց հեռացման և սահմանված կարգով հարբածության վիճակի ստուգման:

«Վարորդի սթափության վիճակի ստուգման կարգը, այդ գննության արձանագրության և գրանցման մատյանի ձևերը հաստատելու մասին» ՀՀ կառավարության 19.03.2009թ. N 277-Ն որոշման հավելված 4-ի 2-րդ կետի համաձայն՝ վարորդի սթափության վիճակի գննությունն իրականացվում է տեխնիկական միջոցով վարորդի արտաշնչած օդի հետազոտության միջոցով՝ օդի փորձանմուշները վերցնելուց անմիջապես հետո:

Նույն հավելվածի 14-րդ կետի համաձայն՝ վարորդի օրգանիզմում ալկոհոլի հայտնաբերման համար գննությունն առաջին հերթին իրականացվում է վարորդի արտաշնչած օդի հետազոտության միջոցով (բացառությամբ քաղաքացու դիմումի հիման վրա իրականացվող գննության դեպքերի):

Նույն հավելվածի 15-րդ կետի համաձայն՝ վարորդի գրավոր պահանջով և (կամ) իր կողմից արտաշնչված օդի նմուշներ հանձնելուց վարորդի հրաժարվելու դեպքում գննություն կարող է իրականացվել մեզի և (կամ) արյան հետազոտության միջոցով:

«Զափումների միասնականության ապահովման մասին» ՀՀ օրենքի 13-րդ հոդվածի 4-րդ կետի համաձայն՝ օրենսդրական չափագիտության պահանջները տարածվում են այն չափումների վրա, որոնց արդյունքներն օգտագործվում են՝ ճանապարհային երթևեկության վերահսկման և տրանսպորտային միջոցների տեխնիկական վիճակը գնահատելու ժամանակ:

Նույն օրենքի 15-րդ հոդվածի 1-ին կետի համաձայն՝ օրենսդրական չափագիտության տարածման ոլորտում կիրառվող և Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած չափման միջոցները ենթակա են տեսակի հաստատման:

Նույն հոդվածի 2-րդ կետի համաձայն՝ չափման միջոցի տեսակի հաստատված լինելը հավաստվում է չափման միջոցի տեսակի հաստատման սերտիֆիկատով, որի ձևը սահմանում է չափագիտության լիազոր մարմինը:

Նույն հոդվածի 3-րդ կետի համաձայն՝ չափման միջոցի տեսակի հաստատումն իրականացնում է Չափագիտության ազգային մարմինը՝ փորձարկումների արդյունքների հիման վրա:

Նույն հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն՝ չափման միջոցների փորձարկումներն իրականացվում են դրանց չափագիտական բնութագրերի հետազոտման, ստուգաչափման մեթոդի և միջստուգաչափական ժամանակամիջոցի որոշման նպատակով:

Ուսումնասիրելով «Ստանդարտացման և չափագիտական ազգային մարմին» ՓԲԸ-ի կողմից ալկոտեստեր Jupiter X/RP 91101016 գործարանային արտադրության սարքին տրված թիվ 102322 ստուգաչափման վկայականը՝ պարզվել է, որ այն ստուգաչափվել է 27.07.2023թ.-ին և ուժի մեջ է մինչև 27.07.2024թ.-ը:

Վերոգրյալից հետևում է, որ դիմողի արարքում առկա է «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 126-րդ հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված հատկանիշներ:

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության Երևան քաղաքի գնդի վարչական վարույթի իրականացման բաժանմունքում կատարված ստուգմամբ պարզվել է, որ «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 126-րդ հոդված 1-ին մասի իրավախախտմամբ նախատեսված արարքը վարչական տույժի նշանակման օրվանից՝ 10.10.2023թ.-ից հետո մեկ տարվա ընթացքում դիմողի կողմից կատարվել է կրկին անգամ՝ 03.11.2023թ.-ին, ինչի հիման վրա ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության Երևան քաղաքի գնդի վարչական վարույթների իրականացման բաժանմունքի տեսուչ՝ Ն. Բարսեղյանի կողմից 10.11.2023թ.-ին «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 126-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն կայացվել է թիվ 8180265237 որոշումը՝ դիմողին զրկելով տրանսպորտային միջոցներ վարելու իրավունքից 1 (մեկ) տարի ժամկետով:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 126-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ սույն հոդվածի առաջին մասով նախատեսված արարքը վարչական տույժի նշանակման օրվանից հետո՝ մեկ տարվա ընթացքում կրկին կատարելը առաջացնում է տրանսպորտային միջոցներ վարելու իրավունքից զրկում՝ մեկ տարի ժամկետով:

«Ոստիկանության մասին» ՀՀ օրենքի 24-րդ հոդվածի 4-րդ կետի համաձայն՝ ոստիկանության ծառայողը պարտավոր է ճանապարհային երթևեկության անվտանգությանը սպառնալու կամ ճանապարհային երթևեկության կանոնները խախտվելու դեպքերում տրանսպորտային միջոցները վարելուց մեկուսացնել այն անձանց, որոնց նկատմամբ բավարար հիմքեր կան ենթադրելու ոչ սթափ վիճակում գտնվելու մասին, ինչպես նաև տրանսպորտային միջոց վարելու իրավունքը հավաստող փաստաթղթեր չունեցող անձանց՝ արգելանքի տակ դնելով տրանսպորտային միջոցները և ապահովելով ուղևորների տեղափոխումն ու բեռների պահպանումը:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 42-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական մարմինը վարչական վարույթում որպես ապացույց գնահատում է գործում առկա բացատրությունները, ցուցմունքները, փորձագիտական եզրակացությունները, փաստաթղթերը, նյութերը, իրերը, ինչպես նաև այն հանգամանքները, որոնք իր հայեցողությամբ այդ մարմինը պիտանի և անհրաժեշտ է համարում գործի փաստական հանգամանքների բացահայտման և գնահատման համար:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 251-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներ են համարվում ցանկացած այն փաստական տվյալները, որոնց հիման վրա օրենքով սահմանված կարգով մարմինները (պաշտոնատար անձինք) հաստատում են վարչական

իրավախախտման առկայությունը կամ բացակայությունը, տվյալ անձի մեղավորությունը այն կատարելու մեջ և գործի ճիշտ լուծման համար նշանակություն ունեցող այլ հանգամանքներ:

Այդ տվյալները հաստատվում են հետևյալ միջոցներով՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրությամբ, վարչական պատասխանատվության ենթարկվող անձի բացատրություններով, տուժողի, վկաների ցուցմունքներով, փորձագետի եզրակացությամբ, իրեղեն ապացույցներով, իրեր և փաստաթղթեր վերցնելու վերաբերյալ արձանագրությամբ, ինչպես նաև այլ փաստաթղթերով:

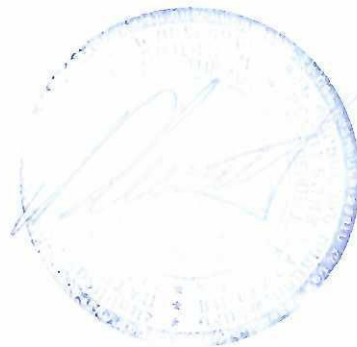
Նույն օրենսգրքի 252-րդ հոդվածի համաձայն՝ մարմինը (պաշտոնատար անձը) ապացույցները գնահատում է իր ներքին համոզմունքով, որը հիմնված է գործի՝ իրենց ամբողջությամբ վերցված բոլոր հանգամանքների համակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա՝ ղեկավարվելով օրենքով և սոցիալիստական իրավագիտակցությամբ:

Այսպիսով ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 10.11.2023թ.-ին կայացված թիվ 8180265237 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել դիմողին:
3. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:

Պետ, ոստիկանության գնդապետ՝

Ա. Խուդինյան